

РЕШЕНИЕ

№ 4591

гр. София, 12.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 14.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11289** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Т. Л. Н., ЕГН [ЕГН], с [фирма] ЕИК:[ЕИК] с адрес за кореспонденция: [населено място], ул. "Първа Българска армия" №31 срещу РА №Р-22002217006288-091 -001 от 14.05.2018 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., в частта с която не е отменен с Решение № 1159/06.08.2018год. на Директора на ДОДОП - С..

В жалбата се сочи, че обжалват Ревизионен акт, в оспорената част е незаконосъобразен, издаден в нарушение на процесуалните норми и материално – правните разпоредби. Излага се, че е направена неправилна преценка на фактите и неясни констатации. Иска се отмяна на РА №Р-22002217006288-091 -001 от 14.05.2018 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., в частта, с която не е отменен с Решение № 1159/06.08.2018год. на Директора на ДОДОП – С. или изменение на същия в оспорената част, съобразно представените доказателства. Претендират се направените в производството разноски. В съдебно заседание по делото се претендират направените по делото разноски, за които се представя списък на разноските. Допълнителни съображения се излагат и в постъпили по делото писмени бележки.

Ответникът - Директорът на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Доводи доразвива в постъпили по

делото писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изразява становище по основателността на жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002217006288-020-001 от 19.09.2017 г., връчена на 28.09.2017г., издадена от П. Т. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството на заместник на Т. П. Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед №11665А от 08.09.2017 г., е възложено извършването на ревизия на Т. Л. Н. с [фирма] за определяне на задълженията по ЗДДФЛ за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ, годишен и авансов данък по ЗДДФЛ за периодите 01.01.2011 -31.12.2014 г. ЗВР е изменена със ЗВР №Р-22002217006288-020-002 от 18.11.2017 г. и №Р-22220516006374-020-003 от 19.12.2017 г., издадени от Т. П. Н..Ревизията е втора за посочените периоди и във връзка с Решение №1370/22.08.2017 г. на директора на дирекция ОДОП С. и Решение за поправка на очевидна фактическа грешка №1667/23.10.2017 г.

За резултатите от ревизията бил съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002217006288-092-001 от 14.02.2018 г., връчен на 18.02.2018 г. на ревизираното лице. След срока по чл.117, ал.5 от ДОПК, който е удължен с уведомление № Р-22002217006288-РУС-001 от 06.03.2018 г., е постъпило писмено възражение вх. №59-00-1103/#2/ от 04.04.2018 г. срещу констатациите на РД. Същото било обсъдено в РА, като е прието за неоснователно.

Ревизията приключила с РА №Р-22002217006288-091-001 от 14.05.2018 г., връчен на 14.05.2018 г., издаден от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., по силата на Решение № Р-22002217006288-098-001/27.04.2018 г. на директора на ТД на НАП С., - възложил ревизията и Т. И. В., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

Като резултат от проведеното ревизионно производство с оспорвания РА са установени допълнителни задължения за данък върху доходите на физическите лица в размер на 5 844,77 лв. и лихви -2 309,34 лв. Допълнително установените задължения произтичат от установен недостиг при съпоставка на получените доходи и извършените разходи за 2011 г., 2012 г. и 2014 г.

В хода на ревизията, с цел обективното установяване на факти и обстоятелства, имащи значение за определяне на данъчните задължения на ревизираното лице, са предприети действия, подробно описани в ревизионния доклад, раздел II „Процесуални действия“, който на основание чл. 120, ал._2 от ДОПК се явява неразделна част от РА.

На основание чл. 45 от ДОПК са били извършени насрещни проверки на други задължени лица, както следва:

- Л. Т. Н. с ЕГН [ЕГН], приключила с ПНИП №П-22220517176045-141-001/24.11.2017 г.;

- Р. С. Т. с ЕГН [ЕГН], приключила с ПНИП №П-22220517176040-141-001/27.11.2017 г.;

При ревизията, приключила с издаването на РА №22220516006374-091-001/16.06.2017 г. са извършени насрещни проверки на [фирма], с ЕИК[ЕИК], Л. Т. Н., Р. С. Т., [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма], с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК]. За извършените проверки са били издадени протоколи, приобщени в ревизионно производство с Протокол сер. АА №0800449/02.10.2017 г.

На Т. Л. Н. на 13.12.2017 г. са връчени Уведомление №Р-22002217006288-113-001/13.12.2017 г. на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК, Уведомление №Р-22002217006288-139-001/13.12.2017 г. на основание чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК, ИПДПОЗЛ №Р-22002217006288-040-002/13.12.2017 г. и декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК.

По същото не са били представени никакви документи, справки и писмени обяснения във връзка с връченото Уведомление на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено ИПДПОЗЛ №Р-22002217006288-040-001/04.10.2017 г. В указания срок се представени справки за наличните недвижими имоти, моторни превозни средства, за вземанията от трети лица, декларация за ликвидни и изискуеми задължения към кредитори/доставчици, договор за покупко-продажба на МПС от 03.11.2010 г., договор за покупко-продажба на МПС от 19.02.2010 г., нотариален акт за продажба на недвижим имот от 07.12.1998 г., нотариален акт за продажба на недвижим имот от 17.12.2002 г. и писмени обяснения.

На основание чл. 57 от ДОПК при извършена ревизия на Т. Л. Н. са поискани писмени обяснения от трети лица: СДВР, Столична дирекция Полиция, от всички банкови институции, [фирма], [фирма], СДВР ПП-КАТ С., СД Полиция сектор „Български документи за самоличност“. Получените отговори и събраните доказателства са приобщени към процесното производство с Протокол сер. АА №0800449 от 02.10.2017 г. С Протокол сер. АА №0800449/02.10.2017 г. са приобщени доказателства от досието на лицето, Протокол №АА0788153/20.01.2017 г. за съпоставка на имуществото и доходите на физическото лице за периода от 01.01.2011 г. до 31.12.2014 г., ведно с ПСИДФЛ №ПФ-22220515000845-073-001/26.08.2016 г., както и всички доказателства, събрани в хода на предходното ревизионно производство.

Въз основа на събраните доказателства в хода на ревизията е установено следното:

Т. Л. Н. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ, не е женен, но живее на семейни начала с Р. С. Т., от която има дъщеря – Т. Т. Н., [дата на раждане] Домакинството му е четиричленно, като към него е включен и баща му –Л. Т. Н..

От страна на ревизираното лице са декларирани извършени разходи за издръжка и живот по години в хода на първото ревизионно производство.

В процесното производство е изискано от Т. Л. Н. да декларира наличностите на разполагаеми суми в брой към началото и края на всяка една от ревизираните години. В отговор от 10.10.2017 г. същият е дал писмени обяснения, съгласно които следва да се взимат предвид всички документи, които е представил в хода на първото ревизионно производство. Не са били представени нови доказателства.

Органите по приходите са установили, че в хода на предходното ревизионно производство са декларирани към 01.01.2011 г. налични парични средства в брой в размер на 114 641,00 лв., в т. ч.: 45 000,00 лв. с характер на лични спестявания и получени суми от продажба на стари лични автомобили; 33 641,00 лв. - печалби от играта „Е.“, за което са приложени банкови документи от 2008 г. за изплащане на сумата от 32 282,00 лв.; 20 000,00 лв. от Р. С. Т., с която живее на семейни начала и имат дете. Приложен е акт за раждане; 16 000,00 лв. от Л. Т. Н., с обяснение, че доходите са придобити от заплати и пенсии.

Според декларираното получените доходи и извършени разходи по години са, както следва: За 2011 г.

Към 01.01.2011 г. налични парични средства в брой 114 641,00 лв.

Придобити доходи в общ размер на 27 890,50 лв.

Извършени разходи в общ размер на 40 646,28 лв.

За 2012 г.

Към 01.01.2012 г. налични парични средства в брой в размер на 83 085,25 лв.

Придобити доходи в общ размер на 26 373,34 лв.

Извършени разходи в общ размер на 24 612,90 лв.

За 2013 г.

Към 01.01.2013 г. налични парични средства в брой в размер на 68 962,36 лв.

Придобити доходи в общ размер на 12 840,00 лв.

Извършени разходи в общ размер на 9 400,00 лв.

За 2014 г.

Към 01.01.2014 г. налични парични средства в брой в размер на 64 802,36 лв.

Придобити доходи в общ размер на 32 861,61 лв.

Извършени разходи в общ размер на 18 806,90 лв.

Към 31.12.2014 г. налични парични средства в брой в размер на 44 406,90 лв.

Органите по приходите са анализирали доказателствата, представени във връзка с декларираната начална разполагаема сума в брой, в размер на 114 641,00 лв. към 01.01.2011 г., като е преценено, че същата не е документално доказана.

По отношение на декларираните налични към 01.01.2011 г. парични средства в размер на 45_000,00 лв., с характер на лични спестявания, с РА е прието, че лицето е разполагало с 5_000,00 лв. Аргументите за това са, че няма представени никакви доказателства за продадени лични автомобили, от които да са тези спестявания.

По отношение на декларираните налични парични средства в размер на 33 641,00 лв. от печалби от играта „Е.“ органите по приходите са установили, че са представени банкови извлечения за получени 32 282,00 лв. от Е., но не са представени доказателства за извършените залози от жалбоподателя. В тази връзка са приели, че спестените суми от Е. към началото на 2011 г. са в размер на 5 000,00 лв.

По отношение на декларираните налични парични средства в размер на 20 000,00 лв., за които се твърди, че са предоставени от Р. С. Т. ревизиращите са приели, че предоставената сума от нея към 01.01.2011 г. е в размер на 5 000,00 лв. Основание за това са резултатите от извършените проверки в хода на двете ревизионни производства. Още в хода на първото ревизионно производство органите по приходите са установили, че представените документи и писмени обяснения от Р. Т. доказват невъзможността ѝ да предостави посочената сума на Т. Л. Н.. В процесното производство по повод връченото ѝ ИПДПОЗЛ същата не е представила никакви писмени доказателства, а е дала обяснения, че предоставените парични средства на Т. Л. Н. са описани в предходна проверка, като не се сочи конкретен размер. Пояснява, че никъде не е описвала, че сумите са давани на куп. Не помни точните дати, на които е давала парите и не е смятала за необходимо да пише разписки за това. Сумите са давани в брой, на части. За произход на средствата е посочила, че са от заплати. Не е получавала извън трудови доходи. Освен това е посочила, че при предходната ревизия е представила декларация за дадените суми, която следва да се ползва.

Във връзка с декларираните средства, получени от бащата на жалбоподателя органите по приходите са установили, че същият не е имал възможността да ги предостави. Основание за това е полученият отговор по връченото му ИПДПОЗЛ, който не е подписан от него. Дадени са обяснения, без да се представят доказателства, съгласно които предоставените средства са от изплатени 20 заплати, като бивш военен, от пенсии и лични спестявания. Сумите са давани в брой. Не помни датите, на които е давал средствата на сина си, не е издавал разписки, тъй като не е смятал за необходимо. Посочил е, че няма доходи от извън трудови договори, както и да се

използват дадените обяснения и декларация в предходното производство.

Органите по приходите са установили, че в предходното производство също няма представени документи, доказващи твърденията. Няма данни за периода на получаване на 20-те заплати и периода на изтеглянето им в брой, както и документи за спестените средства.

Вследствие е прието, че бащата на ревизираното лице към 01.01.2011 г. е имал възможността да даде 5 000,00 лв.

В заключение за началната разполагаема сума в брой към 01.01.2011 г. на Т. Л. Н. е приета сумата от 20 000,00 лв.

Извършена е съпоставка на доходите и имуществото на жалбоподателя с извършените разходи, при която са взети предвид салдата по банковите сметки, движението по тях, получени трудови и приравнени към тях доходи, доходи от наем, доходи от прехвърляне на имущество, получени и предоставени средства, разходи за издръжка, разходи за придобиване и ремонт на МПС, разходи за данъци и др. В табличен вид по години са описани и получените доходи и извършени разходи, при съпоставката на които е установено, че разходите надвишават доходите за 2011 г. със сумата от 5 794,32 лв., за 2012 г. със сумата от 16 739,26 лв. и за 2014 г. с 35 914,10 лв.

За цитираните години е формирана данъчна основа за облагане, като към декларираните доходи е прибавен размера на установеното надвишение, представляващо укривани доходи, с неустановен произход.

На основание чл. 35, ал. 6 от ЗДДФЛ с РА допълнително е начислен ДДФЛ както следва: за 2011 г. - 570,43 лв., за 2012 г. - 1 673, 93 лв. и за 2014 г. - 3 591,41 лв. За установеното просрочие са начислени и съответните лихви.

Жалбоподателят е оспорвал изцяло РА като незаконосъобразен и постановен при съществени нарушения на процесуалните правила, регламентирани в ДОПК, като жалбата му е намерена за частично основателна.

С Решение № 1159/06.08.2018 год. на Директора на ДОДОП – С. е отменен Ревизионен акт № Р-22002217006288-091-001/14.05.2018 г., издаден от Т. Б. Г. – орган, възложил ревизията и Т. И. В. – ръководител на ревизията, в оспорената част на установения резултат по ЗДДФЛ за 2011 г. и същият изменен в оспорената част като установения резултат по ЗДДФЛ за 2014 г. в размер на 3 591,46 лв. ведно със съответните лихви определен на 2 591,46 лв., ведно със съответните лихви. И потвърден в оспорената част на установения резултат по ЗДДФЛ за 2012 г. и 2013 г.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е подадена в законоустановения срок

и е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Р. акт е издаден от компетентни органи по приходите – възложилият ревизията, определен поименно и функционално със заповед на Директора на ТД на НАП. Спазена е предписаната в чл. 120, ал. 1, пр. 1 ДОПК писмена форма по образца по чл. 120, ал. 3 ДОПК с реквизитите по чл. 120, ал. 1, пр. 2, т. 1–8 ДОПК. Ревизионното производство е проведено без съществени процесуални нарушения.

В процесното производство основата за облагане с данъци е определена по особения ред регламентиран в чл. 122 и сл. от ДОПК, като в тази връзка са изложени подробни мотиви в решението на Директора на Дирекция ОДОП - С. Характерно за този ред на облагане е, че с разпоредбата на чл. 122. ал. 1 ДОПК се предоставя правна възможност, орган по приходите да приложи установения от съответния закон /в случая ЗДДФЛ/ размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато е налице едно от осемте, изчерпателно изброени в същата алинея обстоятелства. В конкретния случай органът по приходите е установил, че са налице основанията по смисъла на чл. 122, ал. 1. т. 2, т. 5 и т. 7 от ДОПК, за което лицето е уведомено с връченото уведомление по чл. 124 от ДОПК. В ал. 2 на чл. 122 са изброени в шестнадесет пункта обстоятелства, измежду които органите по приходите са длъжни да извършат преценка за относимост към конкретното ревизирано лице. При определяне на данъчните основи за облагане с данък върху доходите са взети предвид относимите обстоятелства. Касае се за възможност да бъде извършено облагане тогава, когато необходимите за установяването на данъчните задължения данни, с оглед изискванията на ЗДДФЛ не са налице, поради непредставянето на доказателства за произход на паричните средства, с които е разполагало физическото лице, надхвърлящи декларираните от него приходи. За обезпечаването на възможността за данъчно облагане по аналог, именно с цел да бъде преодоляна фактическата невъзможност за обективно, въз основа на писмени доказателства, установяване на данъчни задължения са създадени специални процесуални правила /чл. 122, чл. 123 и чл. 124 от ДОПК/. В тежест на органите по приходите е да установят в хода на ревизията обективното наличие на особен случай, да обосноват този извод и да го подкрепят със съответните доказателства, приемайки че е оправдано да се премине към установяване на задължения за облагане с данък по специалния ред. За да е възможно констатациите на РА да се ползват с материална доказателствена сила /до доказване на противното/,

нормата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК изисква наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 да е подкрепено от събраните доказателства.

В случая е безспорно установено превишението на разходите над доходите на ревизираното лице за периодите 2012 г. и 2014 г., поради което законосъобразно данъчните му задължения са определени по особения ред на чл. 122-125 от ДОПК. При провеждането на ревизията са спазени всички формални изисквания, които законодателят е поставил с цел да обезпечи както обективността на ревизиращите органи, така и да гарантира правата на ревизираното лице.

При доказано наличие на предвидените в чл. 122, ал. 1 от ДОПК основания, фактическите констатации в РА се считат за верни в производство по обжалване на акта, до доказване на противното - чл. 124, ал. 2 от ДОПК.

В настоящото производство жалбоподателят оспорва методологията на съпоставката на реализираните от него приходи и извършени разходи за целите на определяне на данъчната основа на облагаемия му доход, както и неприетите от ревизиращите органи суми от получени печалби от Е., както и средства, предоставени от Р. Т. и Л. Н. при формиране на началната разполагаема сума и текущо през ревизираните периоди.

Съобразно възприетата от органите по приходите методология за извършване на ревизии на физически лица при условията на чл. 122 - чл. 124 от ДОПК справедливото определяне на наличните парични средства на ревизираното лице към началото на ревизираните периоди е от съществено значение за установяване на дължимите от лицето данъчни задължения по ЗДДФЛ. Предвид факта, че физическите лица не са длъжни да водят счетоводство съобразно изискванията на Закона за счетоводството (ЗСч), в което надлежно да отразяват своите приходи и разходи, ревизиращият екип задължително изисква данни от задълженото лице за разполагаема сума парични средства в брой към началната и към крайната дата на периода, за който се отнасят контролните действия на органите по приходите. Когато претендираната от лицето парична сума в брой към началото на периода е в значителен размер (по аналогия с чл. 164 от ГПК над

5 000,00 лв.) и произходът ѝ е документално доказан с представените от лицето доказателства, органът по приходите следва да извърши анализ съобразно наличната информация в базата данни на НАП и въз основа на събрания по преписката доказателствен материал да провери дали сумата не е изразходвана от лицето за закупуване на имущества и извършени покупки на значителна стойност, както и дали същата не е предоставена под формата на заем на трети лица. Целта на този подход е осигуряване на справедлив от гледна точка на интересите на ревизираното лице процес на доказване, при който ако ревизираното лице претендира начална разполагаема сума в началото на ревизирания период над възприетия от администрацията по приходите минимум, то следва да докаже произхода ѝ. В конкретния случай, решаващият орган в производството по административното обжалване на РА е изменил размера на началната разполагаема сума на жалбоподателя към началното на първия ревизиран период въз основа на самостоятелна преценка на събраните доказателства, в резултат на което за 2011 г. не е установено надвишение на разходите над доходите, което да се квалифицира като облагаем недеklarиран доход.

Ревизираното лице не е ангажирало нови доказателства, които да удостоверят релевантните факти, че съответните физически лица към конкретните моменти са разполагали с посочените свободни суми, които да му предоставят, нито доказателства за размера на залозите, с които е участвал в игрите на Е., за да обоснове доход в по-голям размер от приетия в РА и в решението на директора на дирекция ОДОП С.. Доколкото тежестта за доказване на посочените обстоятелства в производството по чл. 122 - чл. 124 от ДОПК е вменена на ревизираното лице непредсавянето на доказателства за същите обуславя извода, че тяхното реално осъществяване следва да се приеме за недоказано.

Установени са следните данни относно реализирания от Р. Т. нетен доход (след приспадане на дължимите осигуровки и данъци) от трудови правоотношения през 2009 г. (16 238,77 лв., изплатен от [фирма]) и 2010 г. (20 142,07 лв., в това число 13 867,27 лв., изплатен от [фирма] и 6 274,80 лв., изплатен от „Т. – БКС“ Шумен) общо в размер на 36 380,84 лв. и за периода от 2011 г. до 2014 г.

нетен доход общо в размер на 57 874,12 лв.
(в това число 44 770,88 лв., изплатен от „Т. – БКС“ Шумен и 13 103,24 лв., изплатен КОНСОРЦИУМ Т. С. ЦЕНТЪР 33Д), както и сума от 5 880,00 лв. обезщетение, изплатена през 2012 г. и 2013 г.

С цел установяване на извършените от Р. Т. разходи на голяма стойност, е извършена проверка на данните от масивите на НАП за закупени непосредствено преди и през ревизирия период МПС и недвижими имоти от нейно име. Установено е, че на 19.07 2010 г. лицето е закупило МПС марка ПЕЖО 207 ЦЦ 1,6 рег. [рег.номер на МПС] , с първа регистрация в РБългария от 2008 г., което е продадено на 29.11.2013 г. и на 30.09.2013 г. е закупено МПС употребявано от ЕС, ЕИП или Конфедерация Швейцария марка БМВ Х 3, с рег. [рег.номер на МПС] , с първа регистрация в РБългария от 2011 г.

В служебно предоставяната от Агенцията по вписванията информация няма данни за придобити през ревизирия период и преди това недвижими имоти на името на Р. Т..

От представените доказателства и данните в служебно събираната от приходната агенция информация ревизираното лице е доказало възможността на живеещата в едно домакинство с него Р. Т. да разполага със сумата от 100 134,96 лв. от изплатени трудови възнаграждения за периода 2009 г. - 2014 г., която съпоставена с липсата на данни за извършени покупки на голяма стойност (с изключение на покупка на 19.07 2010 г. на ПЕЖО 207 ЦЦ 1,6 рег. [рег.номер на МПС] , чиято стойност не е установена от ревизиращите органи) сочи, че същата е имала възможност да му предостави през посочения период сумата от 50 000,00 лв., в това число 20 000,00 лв., включени в общия размер на първоначалната разполагаема сума към 01.01.2011 г. и 30 000,00 лв. за 2011 г., 2012 г. и 2014 г. ревизирани календарни години.

За част от началната разполагаема сума, жалбоподателят твърди, че представлява изплатени премии от Е.. В тази връзка ревизиращите органи са изпълнили указанията на директора на дирекция ОДОП С. и са изпратили конкретно искане от жалбоподателя за размера на направените залози, каквато информация не е била предоставена. При твърдяни доходи от печалби от Е., същите подлежат на доказване от лицето.

Приходната администрация не оспорва получаването на посочените суми, обективизирано с банкови бордера, издадени от обслужващата хазартния организатор банка на името на ревизираното лице, но доколкото няма данни за размера на направените разходи за залози, размерът на изплатените премии не може да се приеме за целите на ревизията за чистия доход за лицето. Следва да се има предвид, че в конкретния случай не става въпрос за единична печалба, където може да има минимален залог при висок коефициент. Обосновано е прието, че честият брой на печалбите сочи на множество участия в залагания, които от своя страна изискват съответните разходи, за които жалбоподателят не е дал никаква информация.

Аналогично, въпреки твърденията за изплатени от бащата на ревизираното лице, обезщетения при пенсионирането му в голям размер, които са му дали възможност да предостави сумата от 16 000,00 лв. за целите на декларираната начална разполагаема сума, нито в хода на предходното, нито в процесното ревизионно производство са представени доказателства относно реалните размери на полученото обезщетение и на ежемесечната пенсия на същото лице. Следователно няма основание да се признаят претендираните от жалбоподателя суми, съответно в размер на 16 000,00 лв. като участващи в началната разполагаема сума и 18 000,00 лв., за които се твърди, че Н. е давал на части през ревизираните години.

Относно методологията на органите по приходите за извършване на съпоставка между приходите и разходите на лицето с цел определяне на данъчната основа на облагаемия му доход и методологията, приложена от вещото лице в хода на съдебното производство, формулирана от жалбоподателя противоречи на житейската логика, при която в производството по чл. 122 от ДОПК ревизираното лице носи доказателствената тежест, но няма интерес да доказва разходите си, така и на методологията при съпоставянето на приходите и разходите на ревизираното лице за целите на определяне на данъчната основа на облагаемия му доход по ЗДДФЛ по особения ред.

Ред 30 от таблиците за съпоставка в РА е озаглавен „Установени превишения“, което наименование отразява същността на посочената сума и не трябва да се бърка с „Парични средства към

края на ревизирия период“, както е прието в изготвеното експертно заключение, поради което и съдът не го кредитира, тъй като същото не изяснява фактите по предмета на спора.

Сумата на ред 30 представлява резултатна величина, която се получава аритметично от сбора на доказаните от ревизираното лице парични средства, с които същото е разполагало в началото на съответния ревизиран период и текущите постъпленията минус текущите разходи и удостоверените налични парични средства в края на периода, които очевидно не са били изразходвани за покриване на разходите.

Видно от горното, посочената величина изразява превишението на приходите/разходите в годишен аспект и в никакъв случай излишъкът не следва да се приравнява на налична сума към датата 31.12. на съответната година, както и респективно недостигът не следва да се обвързва към конкретната дата.

За налична сума (в брой или в банкови сметки), с която следва да се приеме, че е разполагало ревизираното лице в началото на последващ ревизиран период, трябва в предходния период същата да е отразена на ред 1 и ред 2 налични парични средства в брой или налични парични средства в банкови сметки в колона 5 парични средства в края на данъчния период. Това е възможно в хипотезата, в която към края на ревизирия период лицето е удостоверило пред ревизиращите органи (чрез извлечение от банкова сметка за наличност или за изтеглена сума или по друг начин), че разполага с определена сума и до края на периода няма данни тази сума да е била изразходвана.

Изложените по-горе съображения обуславят извод за неоснователност на жалбата.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, следва жалбоподателят да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, каквото е своевременно поискано, определено съобразно чл. 8, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1 / 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В случая юрисконсултско възнаграждение в размер на 799, 12 лв.

Така мотивиран Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Л. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], ул. "Първа Българска армия" №31 срещу РА №Р-22002217006288-091 -001 от 14.05.2018 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., в частта с която не е отменен с Решение № 1159/06.08.2018год. на Директора на Дирекция „ОДОП“ - С..

ОСЪЖДА Т. Л. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], ул. "Първа Българска армия" №31 да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” – С., [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 799,12лв. (седемстотин деветдесет и девет лева и дванадесет стотинки).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: